

SANGVÆRK I ANLEDNING AF FESTEN
FOR KNUD
PÅ BRØNDUMS HOTEL D. 25-7-1977

*Knud - Knud W. Jensen
(Kansler, Guldendal)*

Præludium. (Mel.: Sol er oppe.)

Sol er nede,
næsten nede,
og så er det tid til fest.
Vi er rede
til at svede.
Kom nu, Knud, og vær vor gæst!
Vi ta'r hul på Prytaneion.
Den er kun et usselt kvaj, som
ikke får en perial,
når Niels M. han vil betal':

Ingen penge.
Hør nu, drenge,
snart er statens kasse tom.
Men så længe
harpens strenge
slås, så er minist'ren from,
elsker alt det kulturelle,
- alle bælle mig fortælle -
holder allermost af Knud,
for han kan selv lægge ud!

Sol er nede,
sol er oppe.
Universet drejer rundt.
Lad os glæde
vores kroppe,
det gør sjælelivet sundt.
Knud skal hyldes, til han segner,
helt til morgenhimlen blegner.
Aldrig æder møl og rust
Knud, for han er skabt af ost!

Det danske folk. (Mel.: Midsommervisen).

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
så er dørene åbne til Knuds cafeteria. X
Man ta'r bajerne med
ud på plænen i fred,
og man syn's, at man endelig ka' holde lidt ferie.
Derinde i huset er statu'r og bilder,
som menneskets længsler og lidenskab skilder;
men se, Sundet er blå,
åh, hvor har man det godt,
når museet er klaret og øl'n
gennem halsrøret pibler.

Vivi synger. (Mel.: Jeg er havren).

X

Jeg er Vivi, jeg har stå'd model,
det ka' være svært å se sig sel'.
Spejler jeg mig, får jeg tit et chock.
Er det et Kandinsky eller Gogh?

Jeg får aldrig tid å ligge Braque,
jeg ska' stå på pindemad å snak'.
Af og til går kunsten over streg'n,
jeg bli'r træt og føler mig lidt Klein.

At få tid til å Cezanne er svært,
men en dag så får jeg det vel lært.
Heldigvis er Sanne ble'd så stor,
at hun ikke længer råber Moore!

Men når pligten Calder, står jeg bi,
der er nemlig ting, jeg sel' kan li'.
Ægteskabet er en kunst hver dag,
tænk på alle glæderne Degas.